

31985L0433

L 253/37

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

24.9.1985

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 16 septembrie 1985

privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaciei, inclusiv a măsurilor de facilitare a exercitării efective a dreptului de stabilire cu privire la anumite activități din domeniul farmaciei

(85/433/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 49 și 57,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Adunării parlamentare ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, în conformitate cu tratatul, orice tratament discriminatoriu pe motiv de naționalitate privind stabilirea și prestarea de servicii este interzis începând cu sfârșitul perioadei tranzitorii; întrucât principiul unui asemenea tratament pe motiv de naționalitate se aplică, în special, la eliberarea oricărei autorizații necesare pentru accesul la anumite activități și, de asemenea, la înscrierea sau afilierea la organizații sau organisme profesionale;

întrucât este, totuși, necesar ca anumite dispoziții să fie prevăzute pentru a facilita exercitarea efectivă a dreptului de stabilire;

întrucât, în aplicarea articolului 54 alineatul (3) litera (h) din tratat, statele membre au obligația de a nu acorda nici un fel de asistență care ar putea să denatureze condițiile de stabilire;

întrucât articolul 57 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea de directive privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare;

întrucât, având în vedere neconcordanțele existente în prezent între statele membre în ceea ce privește formarea profesională în domeniul farmaciei, este necesar să se prevadă anumite dispoziții de coordonare pentru a da posibilitatea statelor membre să treacă la recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor

titluri oficiale de calificare; întrucât această coordonare este realizată de Directiva 85/432/CEE a Consiliului din 16 septembrie 1985 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la anumite activități din domeniul farmaciei ⁽⁴⁾;

întrucât, în unele state membre, accesul la anumite activități din domeniul farmaciei este condiționat, pe lângă obținerea diplomei, certificatului sau a altui titlu oficial de calificare, de cerința de experiență profesională suplimentară; întrucât, deoarece nu există o convergență între statele membre în această privință, este recomandabil, pentru a înlătura orice dificultate, să fie recunoscută ca o condiție suficientă experiența practică adecvată, cu o durată egală, acumulată într-un alt stat membru;

întrucât, în cadrul politicii lor naționale în domeniul sănătății publice, al cărei scop este, printre altele, să asigure o distribuție satisfăcătoare a medicamentelor pe întregul lor teritoriu, anumite state membre restrâng numărul noilor farmacii care pot fi înființate, în timp ce altele nu au adoptat încă nici o dispoziție de această natură; întrucât, în aceste condiții, este prematur să se prevadă că efectele recunoașterii diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaciei trebuie să se extindă și la exercitarea activităților de farmacist ca titular al unei farmacii deschise publicului de mai puțin de trei ani; întrucât această problemă trebuie reexaminată de către Comisie și Consiliu într-un anumit termen;

întrucât, în ceea ce privește utilizarea titlurilor oficiale de calificare, deoarece o directivă privind recunoașterea reciprocă a diplomelor nu implică în mod necesar echivalarea materială a formărilor profesionale menționate de aceste diplome, utilizarea acestor titluri oficiale de calificare ar trebui autorizată numai în limba statului membru de origine sau de proveniență;

întrucât, pentru a facilita aplicarea prezentei directive de către administrațiile naționale, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare profesională impuse de aceasta să prezinte, pe lângă titlurile oficiale de calificare, un certificat de la autoritățile competente din țara lor de origine sau de proveniență, care să ateste că aceste titluri oficiale de calificare sunt cele vizate de prezenta directivă;

⁽¹⁾ JO C 35, 18.2.1981, p. 6 și JO C 40, 18.2.1984, p. 4.

⁽²⁾ JO C 277, 17.10.1983, p. 160.

⁽³⁾ JO C 230, 10.9.1981, p. 10.

⁽⁴⁾ JO L 253, 24.9.1985, p. 34.

întrucât prezenta directivă nu modifică actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre, care interzic societăților practicarea anumitor activități sau le impun anumite condiții pentru astfel de practici;

întrucât este dificil să se estimeze în ce măsură ar putea fi utile în prezent normele destinate să faciliteze libertatea farmaciștilor de a presta servicii; întrucât, în aceste condiții, nu este oportun să se adopte, pentru moment, asemenea norme;

întrucât, în ceea ce privește cerințele de moralitate și bună reputație, trebuie făcută o distincție între condițiile care trebuie îndeplinite, pe de o parte, pentru accesul la profesie și, pe de altă parte, pentru exercitarea acesteia;

întrucât, în ceea ce privește activitățile salariate, Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽¹⁾ nu prevede dispoziții specifice pentru profesiile reglementate privind moralitatea și buna reputație, disciplina profesională sau utilizarea titlului oficial de calificare; întrucât, în funcție de fiecare stat membru în parte, reglementările în cauză sunt sau pot fi aplicabile atât persoanelor salariate, cât și celor care desfășoară activități independente; întrucât activitățile condiționate în statele membre de posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu oficial de calificare în domeniul farmaciei sunt exercitate atât de către salariați, cât și de către persoanele independente sau de către aceleași persoane în ambele calități în cursul carierei lor profesionale; întrucât, pentru a favoriza pe deplin libera circulație a membrilor acestei profesii în cadrul Comunității, apare, în consecință, necesitatea de a extinde aplicarea prezentei directive la salariați,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică activităților al căror acces și a căror exercitare sunt condiționate într-unul sau mai multe state membre de condiții de calificare profesională și care sunt destinate titularilor uneia din diplomele, certificatele sau altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaciei, prevăzute la articolul 4.

⁽¹⁾ JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

CAPITOLUL II

Diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare în domeniul farmaciei

Articolul 2

(1) Fiecare stat membru recunoaște diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare menționate la articolul 4, eliberate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu articolul 2 din Directiva 85/432/CEE, acordându-le acestora, în ceea ce privește accesul și exercitarea activităților menționate la articolul 1, același efect pe teritoriul lor ca și cel al diplomelor, certificatelor și al celorlalte titluri oficiale de calificare menționate la articolul 4 și eliberate de statul membru respectiv.

(2) Cu toate acestea, statele membre nu sunt obligate să recunoască efectele diplomelor, certificatelor și ale altor titluri oficiale de calificare menționate la alineatul (1) cu privire la înființarea noilor farmacii publice. În sensul aplicării prezentei directive, sunt considerate noi și farmaciile deschise de mai puțin de trei ani.

În termen de cinci ani de la expirarea termenului prevăzut la articolul 19 alineatul (1), Comisia prezintă Consiliului un raport privind modul în care statele membre au pus în aplicare paragraful precedent și posibilitatea de extindere a efectelor recunoașterii reciproce a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare menționate la alineatul (1). Dacă este necesar, Comisia prezintă propuneri corespunzătoare.

Articolul 3

(1) Prin derogare de la articolul 2 și fără a aduce atingere articolului 45 din Actul de aderare din 1979, Republica Elenă nu are obligația de a recunoaște efectul diplomelor, al certificatelor sau al altor titluri oficiale de calificare eliberate de celelalte state membre, în conformitate cu dispozițiile articolului 2, cu excepția cazului în care persoana exercită cu titlu salariat, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1612/68, activitățile menționate la articolul 1.

Atât timp cât Republica Elenă face uz de această derogare și fără a aduce atingere articolului 45 din Actul de aderare din 1979, celelalte state membre nu au obligația de a recunoaște efectele certificatelor la care se face referire la articolul 4 litera (d), conform dispozițiilor articolului 2, cu excepția cazului în care persoana exercită cu titlu salariat, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1612/68, activitățile menționate la articolul 1.

(2) În termen de zece ani de la data menționată la articolul 19, Comisia prezintă Consiliului propunerile corespunzătoare pentru extinderea efectelor recunoașterii reciproce a diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare, cu scopul de a facilita exercitarea efectivă a dreptului de stabilire între Republica Elenă și celelalte state membre. Consiliul hotărăște cu privire la aceste propuneri în conformitate cu procedurile stabilite în Tratatul CEE.

Articolul 4

Diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare menționate la articolul 2 sunt următoarele:

(a) în Belgia:

Le diplôme légal de pharmacien/het wettelijk diploma van apotheker (diploma legală de stat, eliberată de facultățile de medicină și farmacie din cadrul universităților, de comisia centrală de examinare sau de comisiile de examen de stat din universități);

(b) în Danemarca:

Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen (certificat care atestă promovarea examenului de candidat la farmacie);

(c) în Republica Federală Germania:

1. *Zeugnis über die staatliche Pharmazeutische Prüfung* (certificatul examenului de stat în domeniul farmaciei);

2. atestatele eliberate de autoritățile competente ale Republicii Federale Germania, care certifică echivalența titlurilor oficiale de calificare eliberate după 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democratice Germania cu cele care figurează la prima liniuță;

(d) în Grecia:

Πατοποιητικό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτικής, χορηγούμενο μετά κρατική εξέταση (certificatul care atestă capacitatea de a exercita activitatea de farmacist, eliberat de autoritățile competente după promovarea unui examen de stat);

(e) în Franța:

Le diplôme d'État de pharmacien (diploma de stat în domeniul farmaciei eliberată de universități) sau *Le diplôme d'État de docteur en pharmacie* (diploma de stat de doctor în farmacie eliberată de universități);

(f) în Irlanda:

certificatul de *Registered Pharmaceutical Chemist*;

(g) în Italia:

diploma sau certificatul ce conferă dreptul de a profesa în domeniul farmaciei, obținute printr-un examen de stat;

(h) în Luxemburg:

diploma de stat în farmacie eliberată de comisia de examen de stat și semnată de ministrul educației naționale;

(i) Țările de Jos:

Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen (certificatul care atestă promovarea examenului de farmacist);

(j) în Regatul Unit:

certificatul de *Registered Pharmaceutical Chemist*.

Articolul 5

În cazul în care, într-un stat membru, accesul sau exercitarea uneia din activitățile menționate la articolul 1 sunt condiționate, pe lângă posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu oficial de calificare menționat la articolul 4, de cerința de experiență profesională suplimentară, acel stat acceptă ca dovadă suficientă în această privință o atestare a autorităților competente ale statului membru de origine sau de proveniență, conform căreia persoana interesată a exercitat activitățile menționate pentru o perioadă echivalentă în statul membru de origine sau de proveniență.

Cu toate acestea, această recunoaștere nu se aplică în privința experienței profesionale de doi ani cerute de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesiuni de stat de farmacie publică.

CAPITOLUL III

Drepturi dobândite

Articolul 6

Diplomele, certificatele și alte titluri universitare sau echivalente în domeniul farmaciei eliberate resortisanților statelor membre de statele membre și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare profesională prevăzute la articolul 2 din Directiva 85/432/CEE sunt asimilate diplomelor care îndeplinesc aceste cerințe, dacă:

— atestă o formare profesională încheiată înainte de punerea în aplicare a directivei menționate

sau

— atestă o formare profesională încheiată ulterior, dar care a fost inițiată înainte de punerea în aplicare a directivei menționate

și, în fiecare caz, dacă:

— sunt însoțite de o atestare care să certifice că titularii au exercitat efectiv și legal într-un stat membru, pe o durată de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării atestării, una din activitățile menționate la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 85/432/CEE, în măsura în care activitatea respectivă este reglementată în statul respectiv.

CAPITOLUL IV

Utilizarea titlului oficial de calificare*Articolul 7*

(1) Fără a aduce atingere articolului 14, statele membre gazdă asigură ca resortisanților statelor membre care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 2, 5 și 6 să li se recunoască dreptul de a-și folosi titlul oficial de calificare și, eventual, abrevierea sa, din statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului respectiv. Statele membre gazdă pot prevedea ca acest titlu oficial de calificare să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei de examinare care a eliberat acest titlu.

(2) În cazul în care titlul oficial de calificare utilizat în statul membru de origine sau de proveniență poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu oficial de calificare care necesită în statul respectiv o formare profesională suplimentară, pe care persoana în cauză nu o deține, statul membru gazdă poate prevedea ca această persoană să își utilizeze titlul oficial de calificare din statul membru de origine sau de proveniență într-o formulă adecvată indicată de statul membru gazdă.

CAPITOLUL V

Dispoziții pentru facilitarea exercitării efective a dreptului de stabilire*Articolul 8*

(1) Statul membru gazdă care impune resortisanților săi dovada moralității și buneii reputații în ceea ce privește accesul la una din activitățile menționate la articolul 1 acceptă ca dovadă suficientă, cu privire la resortisanții altor state membre, atestarea eliberată de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență care certifică îndeplinirea condițiilor de moralitate sau bună reputație impuse în statul membru pentru accesul la activitatea respectivă.

(2) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu impune dovada moralității și buneii reputații pentru persoanele care doresc să aibă acces la activitatea respectivă, statul membru gazdă poate impune resortisanților statului membru de origine sau de proveniență să prezinte un extras de cazier judiciar sau, în absența acestuia, un document echivalent eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) În cazul în care statul membru gazdă are cunoștință de fapte grave și precise care s-au petrecut în afara teritoriului anterior stabilirii celui în cauză în statul respectiv său și care pot afecta accesul la activitatea în cauză, acesta poate informa statul membru de origine sau de proveniență cu privire la acestea.

Statul membru de origine sau de proveniență verifică exactitatea faptelor, în măsura în care acestea pot afecta accesul la activitatea în cauză în statul membru respectiv. Autoritățile statului respectiv decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie efectuate și informează statul membru gazdă asupra oricărei acțiuni pe care o efectuează în legătură cu atestările sau documentele eliberate.

(4) Statele membre asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Articolul 9

(1) În cazul în care într-un stat membru gazdă sunt în vigoare acte cu putere de lege și acte administrative privind respectarea condițiilor de moralitate sau bună reputație, inclusiv dispoziții privind măsuri disciplinare în cazuri de abateri profesionale grave sau de condamnări pentru fapte penale săvârșite în exercitarea uneia din activitățile menționate la articolul 1, statul membru de origine sau de proveniență transmite statului membru gazdă informațiile necesare privind măsurile sau sancțiunile de natură profesională sau administrativă luate împotriva persoanei respective, precum și sancțiunile penale impuse acestuia în timpul exercitării profesiei în statul membru de origine sau de proveniență.

(2) În cazul în care statul membru gazdă are cunoștință de fapte grave și precise care s-au petrecut în afara teritoriului său anterior stabilirii celui în cauză în statul respectiv și care pot afecta accesul la activitatea în cauză, acesta poate informa statul membru de origine sau de proveniență cu privire la acestea.

Statul membru de origine sau de proveniență verifică exactitatea faptelor, în măsura în care acestea pot afecta accesul la activitatea în cauză în statul membru respectiv. Autoritățile statului respectiv decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie efectuate și, în conformitate cu alineatul (1), informează statul membru gazdă asupra oricărei acțiuni pe care o efectuează în legătură cu informațiile primite de la acesta.

(3) Statele membre asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Articolul 10

În cazul în care un stat membru gazdă impune resortisanților săi, care doresc să aibă acces la sau să desfășoare oricare dintre activitățile menționate la articolul 1, un certificat de sănătate fizică sau psihică, acest stat acceptă ca dovadă suficientă prezentarea documentului cerut în statul membru de origine sau de proveniență.

În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu impune prezentarea unui document de această natură celor care doresc să aibă acces la sau să exercite activitatea în cauză, statul membru gazdă trebuie să accepte de la resortisanții statului membru de origine sau de proveniență o atestare eliberată de o autoritate competentă a statului respectiv, corespunzătoare atestărilor eliberate în statul membru gazdă.

Articolul 11

Documentele menționate la articolele 8, 9 și 10 nu pot fi prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii.

Articolul 12

(1) Procedura prin care beneficiarului îi este autorizat accesul la una din activitățile menționate la articolul 1, în temeiul articolelor 8, 9 și 10, trebuie să se încheie cât mai curând posibil și în termen de cel mult trei luni de la prezentarea dosarului complet al beneficiarului, fără a aduce atingere întârzierilor rezultate ca urmare a unei eventuale acțiuni introduse la încheierea acestei proceduri.

(2) În cazurile menționate la articolul 8 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (2), o cerere de reexaminare suspendă perioada prevăzută la alineatul (1).

Statul membru de origine sau de proveniență consultat trebuie să transmită răspunsul său în termen de trei luni.

La primirea răspunsului sau la expirarea acestui termen, statul membru gazdă trebuie să continue procedura menționată la alineatul (1).

Articolul 13

În cazul în care un stat membru gazdă impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite oricare dintre activitățile menționate la articolul 1 să depună jurământ sau să facă o declarație solemnă și dacă formula acestui jurământ sau declarații nu poate fi utilizată de resortisanții altor state membre, statul membru gazdă asigură ca o formulă adecvată și echivalentă de jurământ sau declarație să fie pusă la dispoziția persoanelor interesate.

Articolul 14

În cazul în care, într-un stat membru gazdă, folosirea titlului profesional cu privire la una dintre activitățile menționate la articolul 1 este reglementată, resortisanții altor state membre, care

îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 2, 5 și 6, folosesc titlul profesional al statului membru gazdă care, în statul respectiv, corespunde acestor condiții de formare profesională și folosesc și titlul abreviat.

Articolul 15

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite beneficiarilor să fie informați cu privire la legislația în domeniul sănătății și securității sociale și, după caz, la deontologia statului membru gazdă.

În acest scop, statele membre pot înființa servicii de informare de unde persoanele interesate pot obține informațiile necesare. În cazul stabilirii, statele membre gazdă pot obliga beneficiarii să contacteze aceste servicii.

(2) Statele membre pot înființa serviciile menționate la alineatul (1) pe lângă autoritățile și organismele competente pe care trebuie să le desemneze în termenul prevăzut la articolul 19 alineatul (1).

(3) Statele membre asigură ca, după caz, beneficiarii să dobândească, în propriul lor interes și în cel al pacienților lor, cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei lor în statul membru gazdă.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Articolul 16

În cazul unei îndoieli justificate, statul membru gazdă poate impune autorităților competente dintr-un alt stat membru confirmarea autenticității diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare eliberate în respectivul stat membru și menționate la capitolele II și III, precum și confirmarea faptului că beneficiarul a îndeplinit toate condițiile de formare profesională prevăzute de Directiva 85/432/CEE.

Articolul 17

În termenul prevăzut la articolul 19 alineatul (1), statele membre desemnează autoritățile și organismele abilitate să elibereze sau să primească diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare, precum și documentele și informațiile menționate în prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 18

Prezenta directivă se aplică și resortisanților statelor membre care, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1612/68, exercită sau vor exercita în calitate de salariați activitățile menționate la articolul 1.

Articolul 19

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 1 octombrie 1987. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

În cazul în care, în aplicarea prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia

examinează aceste dificultăți în colaborare cu statul respectiv și solicită avizul Comitetului farmaceutic constituit în temeiul Deciziei 75/320/CEE ⁽¹⁾.

Dacă este necesar, Comisia prezintă Consiliului propuneri adecvate.

Articolul 21

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 16 septembrie 1985.

Pentru Consiliu

Președintele

M. FISCHBACH

⁽¹⁾ JO L 147, 9.6.1975, p. 23.